

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות
מכוחינו ראש
הישיבה שליט"א

ליל שישי
פרשת ליל שישי תשפ"ו

מלוה מלכה – הכנסת ספר תורה
מוצש"ק ראה תשפ"ו

קנ"ג
שנה ד'
פרשת לך לך
תשפ"ז

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי פרשת לך לך תשפ"ו

להתחזק על ידי שמחזקים אחרים

כבר כמה שבועות שלא היה שיעור, ומרגישים את זה, אני לא יודע אם אתם מרגישים את זה, אבל אני מרגיש את זה, כי אני צריך בעצמי חיזוק, רבינו אומר [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ד] שיש עצה לקבל חיזוק בעבודת השם, על ידי שמחזקים אחרים. אנשים שואלים איך ראש הישיבה מצליח להתמודד ככה, מי מחזק אותו, התשובה היא על ידי דברי רבינו, **אם אתם תתחילו לדבר עם אחרים מהעצות של רבינו אתם תקבלו מזה חיזוק גדול, כי מי שמדבר מכסף לא נהיה שמח, גם אם הוא מספר שפלוני מכר ופלוני עשה כסף וכו', זה לא יתן למספר כלום, אבל מי שידבר מהעצות של רבינו יקבל חיזוק** ושמחה, זה לא משהו שאפשר להבין את זה בשכל, זה סגולה, כי אדם יכול ללמוד בעצמו את החיזוק והשכל של רבינו, אבל זה עדיין לא יפעל בקרבו כל כך כמו מי שמדבר עם חבירו ביראת שמים, ואף אם חבירו אינו מקבל את הדברים האור חוזר אליו, אולי אתם לא קלטתם שלא היו שיעורים כמה שבועות, אבל אני מרגיש את זה ואני צריך חיזוק.

סודות התורה

התורה הקדושה אומרת בפרשתינו, שהקב"ה אומר לכל אחד ואחד 'לך לך מארצך', ככה לימד הבעל שם טוב הק' זי"ע שכל פסוק ופסוק כתוב לכל אחד ואחד עד סוף כל הדורות, כי חוץ מהפשט הפשוט שכתוב בפסוק, ומהרמז בכל פסוק, ומהדרש בכל פסוק, כמו כן יש 'סוד' בכל פסוק ופסוק, וכתוב בתיקוני זוהר [בהקדמה] על הפסוקים של שילוח הקן: והאם רובצת על הביצים או על האפרוחים וגו' ואת הבנים תקח לך וגו', ביצים הרמז למארי מקרא, אפרוחים למארי משנה, ובנים הם מארי קבלה, והתורה אומרת ביצים היינו אלו שזוכים ולומדים כל יום קצת חומש, ואפרוחים אלו שזוכים ולומדים כל יום קצת משניות, והזוכה להיות בבחינת בנים, להיות ממארי קבלה אומרת התורה 'לא תקח האם על הבנים', אי אפשר לקחת אותם, כי הם זוכים ללמוד את התורה מתוך סוד וקבלה, כי הם עושים דירה להקב"ה ונמצאים כל הזמן עם הקב"ה. **ולימוד תורת הסוד היינו כפי שהבעל שם טוב הק' לימד אותנו, שיש סוד בכל פסוק ופסוק, וכל פסוק שייך אלינו,** כשכתוב 'ויאמר ד' אל אברם', על פי סוד הכוונה שהקב"ה דיבר גם אלי, הקב"ה מדבר לכל יהודי ויהודי.

לא להסתכל על אחרים

והקב"ה אומר לנו: לך לך מארצך, להנאתך לטובתך, אם אתה רוצה הנאה, אם אתה רוצה טובה, אתה רוצה שיהיה לך טוב ושתחול הברכה בביתך, ואברכה מברכיך וגו', **העצה היא 'לך לך', לך לעצמך, תסתכל על עצמך, תחפש את הנקודה שלך, ואל תסתכל כל הזמן על אחרים,** יש אנשים שמחנכים ואומרים 'תתפלל כמו פלוני', 'תלמד כמו פלוני', 'מתי כבר תהיה כמו פלוני', דיבורים אלו הם ממש הירוס החינוך, בוודאי שמותר לשבח את פלוני, אבל כל אחד צריך להיות כמו שהוא יכול להיות, ואפשר ללמוד מפלוני לעצמינו, אי אפשר לנסות להיות כמו מישהו אחר, כל אחד צריך להביט על הנקודה שלו,

וכן מביא רבינו בליקוטי מוהר״ן [חלק א׳ סימן ל״ד], שבכל אחד ואחד מישראל יש בחינת צדיק שאין בחבירו, לכל אחד יש נקודה שאין בחבירו. אבל אנשים כל הזמן מקנאים במישהו אחר, מקנאים בשלום בית של פלוני, בחינוך של פלוני, בבית וברכב של פלוני, והתורה אומרת ׳לך לך׳, אם תלך לעצמך ותחיה את עצמך בנקודות של עצמך, יהיה לך להנאתך ולטובתך.

חיות מפשטות יהדות

ידוע שרבינו היה נגד חומרות [עי׳ בשיחות הר״ן שיחה רל״ה], רבינו אמר שלא צריך יותר מעצם עשיית המצוות שציוה לנו הקב״ה, לאנשים אין שמחה וקירבת אלוקים כי לא התקרבו לצדיק, **וכשאין האדם שמח במצוות, הוא מחפש שיטות חדשות וחומרות חדשות ומהם ישאב חיות**, רבינו היה נגד זה, מה צריך יותר מזה שאברך רץ בבוקר לבית המדרש להניח טלית ותפילין, ובתיקוני זוהר אומר ר׳ שמעון שיש בת קול ורעש בשמים שפלוני הולך כעת לבית המדרש עם טלית ותפילין, אנשים רוצים שיכריזו את שמם בדינר שהם תרמו סכום כסף, וכאן יש הכרזה בשמים שמכריזים שכעת הולך אברך ליתן כבוד לקונו, וכיון שהדבר כה חשוב לכן יש כל כך הרבה מניעות, ואנשים רצים קודם למשרד, עכשיו במוצאי שבת יזיזו את השעון, ומי שלא ילך להתפלל מיד בבוקר והוא חושב שיניח תפילין במשרד אחרי העבודה, הוא יראה שכבר אחרי צאת הכוכבים, השקיעה מוקדמת מאוד.

דבר ראשון – להתפלל ולהניח תפילין

חייבים לקבל על עצמינו שבבוקר לא הולכים לאף מקום לפני שהולכים להניח תפילין, ואם חושבים שאחרי זה יהיה לנו ישוב הדעת, אז נתפלל במנחה בישוב הדעת, ואם אתה רואה שכתוב בספרים על החשיבות של לימוד התורה לפני התפילה, אז מחר תקום יותר מוקדם ותלמד קצת לפני התפילה, **אנשים מחפשים כל מיני חומרות, וזה יפה מאוד שאנשים מחפשים עם מה להיות בשמחה, אבל אנחנו יכולים להיות בשמחה בעצם התפילה והתפילין.**

שמחה בשבת

אנחנו יכולים להיות בשמחה בשמירת שבת, אנחנו חייבים לציית לרבינו, ורבינו אומר שבשבת צריך להיות בשמחה, וראה זה פלא שאף מי ששמח, כשמגיע שבת הוא מאבד את השמחה, ונכנס לכל מיני לחצים וכעסים, ר׳ נתן מספר [שיחות הר״ן שיחה קנ״ה] שרבינו שאלו האם הוא שמח בשבת, וענה לרבינו שלפעמים הוא ביראה שקורין פרו״ם, ורבינו אמר לו, **לא כן, אלא העיקר להיות בשמחה**, ורבינו ראה עליו שהוא יהיה שבור מזה שהוא לא בשמחה, ואמר לו **שאף על זה אין לו לדאוג, אלא שיהיה רק בשמחה**. ור׳ נתן הפסיק לשיר בשבת כל השירים האיטיים ושר רק ניגוני שמחה כי חשש פן יכנס ליראה או ח״ו לדאגות, צריך לעשות מאוד שמח בשבת בבית, הילדים היום לא מתחברים לשירים של בכיות, אלא לניגוני שמחה, ואפשר להיות שמח בעצם זה ששומרים שבת, וכשרואים רכב שנוסע בשבת, אומרים: תודה לך הקב״ה שאני שומר שבת. לא צריך יותר מזה.

לשמוח עם המצוות

אנשים לא מרגישים טוב עם עצמם, כל אחד רץ היום לטיפול וריפוי, ורצים ממטפל אחד למשנהו, **גוי מאומות העולם צודק שאין לו ברירה כי אם ללכת למטפלים, וכל מטפל ישגע אותו, אבל מי שהוא יהודי הוא יכול להרגיש טוב עם עצמו עם המצוות**, למשל עם מצוות ציצית, אני לא רוצה ח״ו לזלזל ולצחוק על אף אחד אבל אני רוצה לספר מה שראיתי

בדרכים לאומאן, כדי להדגיש נקודה מסויימת, ראיתי מישהו שלבש עשרים או שלושים בגדי ציצית, ושאלתי אותו למה הוא לבוש כך, אז הוא אמר לי, שמי שלובש ציצית אחד אין בזה כלום כי בין כה כל אחד לובש ציצית, אבל כשלובשים הרבה ציציות זה מראה שהוא שמח במצווה, ובבידוק הבטחוני הורידו לו את הכל... ואמרתי לו שאני חושב הפוך, כי מי שלובש שלושים ציציות מראה שאינו שמח בעצם לבישת ציצית, אינו שמח במצוה שהקב״ה נתן לו, כי אם כשעושה משהו שאחרים לא עושים, הרי הקב״ה רואה שאני לובש ציצית ושמח בציצית, דכתיב בציצית ׳ויראת מאלוקיך׳.

סגולת מצוות ציצית

מקובל בעולם שרק מי שאינו נשוי מברך על הטלית קטן ׳על מצות ציצית׳, אבל מי שכבר נשוי עושה ברכה על הטלית גדול ׳להתעטף בציצית׳ ובזה פוטר את הטלית קטן, אבל מוהרא״ש מביא שמנהגינו הוא שאף מי שנשוי בכל בוקר מברך על מצוות ציצית על הטלית קטן, מברכים את הברכה אחרי ברכת התורה ולא ממש בלבישה, כי בין כה אין אנו נוהגים לברך הכל לפי הסדר של חז״ל, כי לא מברכים ׳הנותן לשכוי בינה׳ בשעה ששומעים את התרנגול צועק, מספרים שחסיד ברסלב שמע באמצע היום איך שיהודי חסיד נלהב מתחיל לברך את הברכות ואומר ׳הנותן לשכוי בינה׳, ואמר לו הברסלבר: תדע לך שכבר שחטו את התרנגול וכבר אכלו אותו וכבר אפשר להיות פרווה אחרי שש שעות... אבל כשאומרים את כל הברכות בבוקר על נטילת ידיים וכו׳ מברכים גם על מצות ציצית, ולכתחילה מברכים ברכת התורה קודם קריאת שמע, אבל אם כבר ממש מאוחר לפני סוף זמן קרי״ש קוראים קודם קריאת שמע, **וכשמברכין ברכת על מצוות ציצית מודים ומשבחים להקב״ה שאנו זוכים ללבוש ציצית**, רבינו אומר [ליקוטי מוהר״ן חלק א׳ סימן ח׳] **שסגולה לחולה להסתכל על הציצית**, רבינו מביא את הרמז של האריז״ל על הפסוק ׳הנה בנך יוסף בא אליך׳, שמרומז שם כל הכריכות והחוליות והקשרים של הציצית, עיי״ש. ועל ידי זה ׳ויתחזק ישראל וישב על המיטה׳, הציצית יכולים להחיות ולרפא את האדם, לא צריכים חומרות, אפשר לאדם להחיות את עצמו עם ציצית.

להחמיר במצוות שמחה

אבל אומר רבינו [שם בשיחות הר״ן שיחה רל״ה] שראוי לאדם לבחור לעצמו מצוה אחת שבה יחמיר וידקדק יותר, כפי שמוצאים בחז״ל [שבת קיח:] שהיו שואלים ׳אביך במאי זהיר טפי׳, וממשיך רבינו ואומר שאף על פי כן גם במצוה זו לא יכנס לחומרות של שגעון ומרה שחורה. כשאנשי שלומינו שאלו את מוהרא״ש איזה מצוה יש לקחת לדקדק בה ולהחמיר בה, ענה מוהרא״ש שצריך לקחת את המצוה שרבינו אמר עליה מצוה גדולה, והיא מצוות השמחה, כדברי רבינו [ליקוטי מוהר״ן חלק ב׳ סימן כ״ד] ׳מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד׳, **ולכן יש להחמיר במצוה זו, שאף במצב שלא נראה כלל שיש סיבה להיות בשמחה, והמצב בבנק לא טוב, והכרטיסי אשראי קורסים, בכל זאת נחמיר בה להיות בשמחה**, ואם המצב מאוד מאוד דחוק, צריך לדעת שזה לא קשור לזה שאנחנו אחרי יו״ט והיו לנו הרבה הוצאות, אלא כי הקב״ה רוצה שנחזור אליו ונבקש ממנו שימלא לנו את השפע.

החיים הטובים של התם

רבינו סיפר לנו בסיפורי מעשיות על החכם והתם, הם היו שני ילדים שנולדו באותו מקום, שניהם למדו באותו תלמוד תורה, כשרבינו אומר ׳חכם׳ אין הכוונה

למעלה, אלא שיש לו חכמות יתירות, אם כבר היה לו על מה להיות בשמחה הוא מיד מצא סיבה למה להיות עצוב, אם מצא איזה מקצוע ועבודה הוא כבר בכה על זה שכנראה בעוד כמה שנים זה לא יהיה שווה כלום, **מאידך גיסא התם לא היה טיפש, אלא הלך בתמימות ופשיטות ולא חקר ולא התחכם, ורבינו מספר על החיים הטובים שהיה לתם**, אחרי שלמד להיות סנדלר, ובכל זאת לא ידע לעשות את הנעליים כמו שצריך, והיה לכל נעל שלש פינות, ובכל זאת החיה את עצמו עם מה שעשה, ורבינו אומר שהתם היה אומר על הנעל שעשה 'כמה מתוק המנעל הזה, כמה מנעל של דבש וסוכר המנעל הזה', וכשמכר את הנעליים בחצי דולר שאלה אותו אשתו למה כולם מוכרים בשלשה זהובים, וענה לה התם: זה מעשה שלי וזה מעשה שלו ועוד למה לנו לדבר מאחרים, ועשה איתה חשבון כמה עולה לו כל המוצרים וכו' ובסוף נשאר להם קצת רווח לפרנסה.

דמיון הכסף

שאלה זו ששאלה אשת התם נשאלת על ידי הרבה אנשים ומכניסים לעצמם עצבות בידיים, אנשים עובדים ומרוויחים ומביאים קצת הביתה פרנסה, אבל החבר שלהם מרוויח יותר וזה לוקח את מנוחת הנפש של האדם, והאמת היא מה זה מעניין אותך כמה כסף עושה פלוני, העיקר שאתה יכול להביא הביתה חלות ומיץ ענבים, ואם אתה לחוץ מזה שיהיה קריסה כלכלית והכסף לא יהיה שווה כלום, אין מה להיות לחוץ, כי אם הכסף לא יהיה שווה כלום, אז המצב יהיה מצויין, ולא יצטרכו כסף, רבינו אומר [שיחות הר"ן שיחה נ"א] שכסף זה דמיון, כי איפה כל הכסף שעשו מימות עולם עד עכשיו, הרי כל הזמן עושים כסף. **אני קם כל בוקר והולך לישיבה אני עובר ליד הגשר הגדול שמוליך למנהטן, והולכים שם רבבות אנשים כל יום כדי ללכת לעשות כסף, ואני לא מבין איפה כל הכסף, לאן הולכים כולם**, כשאני נוסע פעם בשבוע לקרית ברסלב, אני רואה כבר בארבע לפנות בוקר מאות משאיות ענקיות נוסעות על הכבישים המהירים, כולם נוסעים לעשות כסף, איפה כל הכסף, הרי כבר שש אלף שנה שמדפיסים כסף, איפה כל הכסף, ואנשים אוכלים את הלב שיש למישהו אחר כסף ושוכחים לחיות, והתורה אומרת 'לך לך', תסתכל על עצמך, ברוך השם שיש לך מה שאתה צריך.

פרנסה מהצדיק

ואם חסר לך כסף ואין לך איך לסיים את החודש כי לא מצאת פרנסה, הרי רבינו אומר לנו לא להסתכל על אחרים ולעסוק בפרנסה אף אם זה לא כל כך מכובד, התורה אומרת השבוע 'וגם ללוט ההולך את אברם היה צאן ובקר ואהלים', והסביר מוהרא"ש את הפסוק על פי דברי רבינו בספר המידות **'בזכות הצדיק תלמידיו מתפרנסים'**, ולכן היה ללוט פרנסה כי הלך עם אברהם אבינו, אף שכתוב עליו בזוהר הקדוש 'לוט - לטותא', לשון קללה, בכל זאת כיון שהלך עם הצדיק היה לו פרנסה, והכוונה בדברי רבינו היא קודם כל כפשוטו, שמי שדבוק לצדיק מקבל פרנסה מכח הצדיק, מי שזוכה והוא דבוק עם רבינו ולומד את דברי רבינו ואומר בכל יום שהוא מקשר עצמו עם רבינו ואינו שוכח מרבינו ועושה את העצות של רבינו, הוא בוודאי יזכה לפרנסה, אבל הכוונה יכולה להיות עוד יותר, **מי שדבוק לצדיק ושומע לעצותיו יזכה לפרנסה, כי רבינו מלמד אותנו לא להסתכל על אחרים, אלא ללכת ולעסוק בפרנסה ולהביא משהו הביתה.**

חייבים לעשות משהו לפרנסה

התורה הקדושה אומרת 'וברכתיך בכל אשר תעשה', ודורשים חז"ל [בספרי] יכול יהא יושב בטל, תלמוד לומר בכל

אשר תעשה, אם עושה אדם הרי הוא מתברך, ואם לאו אינו מתברך. לא משנה מה עושים, צריך לעשות והקב״ה מברך, כי אפשר לראות שני אנשים שעוסקים באותו דבר, אחד עושה כסף והשני עושה חובות, **הכל מהקב״ה ורק צריך לעשות והקב״ה עוזר**, כל אברך שמתחתן מחייב את עצמו בכתובה שהולך להביא פרנסה, זה החיוב הקשה ביותר שקיבל על עצמו בעת שהרים את הגארטל מול העדים והתחייב ׳ואנא אפלח ואיזון׳, והאברך שמחכה שתגיע איזה הצעה עם אופציה להתקדמות וכו׳, הוא אומר אני לא יכול לראות את עצמי בעוד עשרים שנה באותה עבודה, ואני שואל אותו ׳האם אתה יכול לראות את עצמך בעוד שישים שנה עם תכריכים׳, את זה אתה גם לא יכול לדמיין לעצמך וזה יקרה, ר׳ נתן היה בעל מוח נפלא, כל הסיפורים בסיפורי מעשיות ששמע מרבינו זכר באופן נפלא כל תיבה וכל אות וכתבו בלי שינוי אחד, **ובכל זאת אמר שאינו יכול לדמיין בעצמו איך יראה השלום עליכם בקבר לאחר פטירתו**. בסוף כל אחד ימות ויקבר, ואין לו לאדם לדאוג על פרנסתו ולעשות חכמות, אלא יש לו להקשיב לצדיק, בזכות הצדיק תלמידיו מתפרנסים, ואם הצדיק אומר לך לקחת משהו לפרנסה, תיקח מה שמציעים לך.

לא לברוק אם העבודה מכובדת או מתאימה

אין לנו כלל השגה בגדולתו וקדושתו של מוהרא״ש זי״ע, כשהיה אברך צעיר התעלה כמלאך ממש, ובכל זאת כשראה שאין פרנסה בביתו אחרי החתונה הלך לחפש פרנסה, הוא עבר מחנות לחנות ושאל אם הם צריכים מישהו שינקה להם את החנות, הוא לא חשב אם זה כן מתאים או לא מתאים, אחרי זה הוא נהיה מלמד, אחרי זה התחיל להדפיס את הספרים והתחיל להפיצם ומזה הביא קצת פרנסה לביתו, על אף שבאמת רק נעשה בעל חוב מזה... **יש לנו ללמוד מדרכי הצדיק איך לנהוג, לא להסתכל אם זה כן מתאים או לא מתאים**, אני לא יודע מה נחשב היום לעבודה מכובדת או פחות מכובדת, כשהייתי בחור היה לא מכובד להיות נהג טקסי, והייתי אומר בדרשות לך ותהיה נהג טקסי ותביא פרנסה, אבל היום זה כבר משהו שהעשירים עושים... ואני לא יודע איזה דוגמא לתת, צריך לעשות משהו ולהביא הביתה פרנסה, אסור לתת לאשה לעבוד קשה בבית, אם היא צריכה עוזרת בית צריך להביא לה.

בעל הבטחון

רבינו סיפר על בעל הבטחון, היום כל ה׳בעלי מספרים׳ מספרים את הסיפור מבלי להזכיר את שמו של רבינו על הסיפור, הסיפור הוא על מלך שחיפש בכל לילה אדם שהוא שמח ואין לו דאגות, כי המלך אמר בלבו שרק לו עצמו אין דאגות מחמת שהוא המלך ויש לו הכל, ולכן היה בכל לילה מקשיב מאחורי הבתים ותמיד היה שומע רק דאגות וצרות, שמע שהבעל צועק על האשה והיא צועקת עליו, וכל אחד מתאנח על משהו אחר, ובדירה אחת שמע קול נגינה והציץ וראה בית נמוך עם גג שנוטה להישבר ואחד מנגן על הכינור ומאוד שמח, וקדירה אחת על השולחן וכולם שמחים, והמלך נכנס והיהודי לא ידע שהוא המלך, כי כך דרכו של מלך שלא יודעים שהוא כאן, כמו שאנשים לא שמים לב שמלך מלכי המלכים נמצא לידם, והמלך שאל את היהודי מה עבודתו, וענה שעבודתו היא לתקן כלים שנשברו ועושה ביום חמשה או ששה זהובים, ובהם קונה את האכילה והשתיה שיש לו, והמלך החליט לנסות את היהודי ולראות אם הוא באמת שמח, ולכן הוציא חוק שכל מי שיש לו דבר לתקן לא יתן לשום אדם לתקן אלא יתקנו בעצמו או יקנה כלי חדש, היהודי לא ידע כלום הוא קם בבוקר ולמד

שיעוריו ואחרי כן התחיל לחפש מי שיש לו כלי לתקן ואמרו לו שאסור לעשות כן, כי המלך גזר כן, והלך וראה אחד חוטב עצים ושאלו היהודי אולי אני יכול לחטוב את העצים בעבורך ואתה תשלם לי, והסכים האיש והלך היהודי וחטב עצים וקיבץ ששה זהובים וקנה צרכי סעודה, ואחרי שהמלך ראה שהוא שמח אסר המלך ליתן לאדם אחר לחטוב עצים, ואז הלך לנקות רפת, רבינו ממשיך את הסיפור באריכות, **רבינו בא ללמדינו מהסיפור הזה שאדם צריך לעבוד על פרנסתו במה שאפשר ולהיות שמח**, ולהיות 'לך לך', להסתכל על עצמו ולא להסתכל מה אחרים אומרים עליו ואם זה כן מכובד או לא מכובד.

לא לתת לבחורים להתבגר

אנחנו היום בגלות נוראה, אנשים לא רק שלא מוכנים להשתדך עם מי שחוטב עצים, אלא כועסים על השדכן על ההעזה להציע שידוך כזה, והם אומרים לשדכן 'קודם תברר מי אני ואחרי זה תציע לי שידוך', **שומו שמיים, נותנים לבחור להתבגר כי לא מתאים להורים השידוך, מי אתה בכלל, למה החלטת שאתה תקבל את השידוך הכי יפה**, הרי הבחור כבר נהיה עוד מעט בן עשרים ואף אחד כבר לא ירצה להשתדך איתך, הבעלי בתים צוחקים על רב הבית מדרש על זה שהוא יכול להשתדך רק עם רב, וכבר מצא סוף סוף מישהו שאפשר לקרוא לו רב על אף שעדיין אין לו בית מדרש אבל יהיה לו אולי בית מדרש, והרב צוחק על הבעלי בתים שהם לא יכולים להשתדך רק עם מי שמוכן לחתן באולם כזה וכזה, **ובינתיים הילדים סובלים מהגלות הנוראה הזאת, הילדים צריכים להתחתן הם לא צריכים את כל השטויות של ההורים ומעכבים אותם בגלל שיקולי כבוד**, ואם אתה תגיד את זה לאבא, הוא מיד יגיד לך: לא קרה כלום, גם אני הייתי בחור והכל טוב, הוא מתלונן כי הוא בגיל הטיפש עשרה והוא צריך ללכת למטפל... הבחור לא צריך שום טיפול הוא צריך להתחתן, ואם הוא יגיד שהוא רוצה להתחתן או שיצעקו עליו שאסור לדבר ככה, או שיגידו לו שכנראה שהוא מקשיב לקול ברסלב והוא חייב להיזהר כי אסור לשמוע את זה, הבחור סך הכל צריך שידוך.

עבודת הזיווגים

פעם אחת הגיע אלי יהודי ואמר לי 'הבן שלי בוכה כל היום שרוצה להתחתן, והאמת היא שהוא לא רוצה הוא רק שומע כאן בישיבה שצריך להתחתן ולכן הוא רוצה', מעניין לראות איך האבא נראה כשהוא הולך לשאול את הרב ואומרים לו שמשהו לא בסדר, ושימתין סך הכל עוד שבוע, אני זוכר שכשישבתי לשימוש הוראה אצל סבא שלי הגה"צ מקארלסבורג זצ"ל, שהיה מזיע קשות למצוא איזה קולא והיתר, ואמר לי 'איך אני יכול להגיד לאברך להמתין עוד שבוע'. אבל האבא לא רוצה שבנו יתארס כי הציעו לו חוטב עצים, חז"ל אומרים [במדרש רבה ויצא] שמטרונה אחת שאלה את ר' יוסי בר חלפתא בכמה ימים ברא הקב"ה את עולמו, אמר לה ר' יוסי בששת ימים, שאלה שוב ומה הוא עושה מאותה שעה עד עכשיו, ענה לה ר' יוסי שהקב"ה יושב ועושה סולמות משפיל לזה ומרים לזה ומזווג זיווגים, עיי"ש במדרש כל הסיפור של העבדים והשפחות וכו'. חז"ל **מלמדים אותנו את סוד השידוכים, אנשים לא מוכנים להשתדך עם אנשים אחרים והקב"ה צריך להשפיל ולהרים**, בן אדם אומר: מה? וכי אני אקח למחותן מישהו שמתקן חלונות? אם הוא היה לוקח כרטיסי אשראי מהבנק ולא משלם, הוא היה מתאים להיות מחותן שלי, כי את זה אני עושה, זה בדיוק העסק שלי... ואז הקב"ה לוקח מהאיש את הפרנסה שלו ומבזה אותו עד שיסכים להשתדך עם מי שנגזר להשתדך.

מתנות מופרזות

אנשים אומרים לשדכן 'אם הייתי יודע איזה בת יש לי לא היית מציע את זה'. ואני שואל את האבא, איזה בת יש לך בדיוק, האם הבת שלך לא יושבת כעת על הספה והיא כועסת על אמא שלה, האם הבת שלך שונה מכל הבנות, אם היא לא יושבת ומצוברחת תקח אותה לרופא לטפל בה... ותסביר לי עוד משהו, למה **ביום שהיא מתארסת היא צריכה לקבל צמיד שעולה ארבעת אלפים דולר, מה היא כבר עשתה שמגיע לה תכשיט כזה יקר, למה היא צריכה לקבל טבעת שעולה שלשת אלפי דולר, ובסוף בגלל הדברים האלו השידוך מתעכב כי אין להורים כסף לכל המתנות היקרות**, מה אתה אומר לי שהבת שלך מיוחדת מאוד, מה מיוחד כאן, אם היית אומר לי שהתחתנת והיה מאוד קשה בהתחלה ואעפ"כ היא היתה נאמנת ושירתה אותך, ובישלה לך וכיבסה לך ולא צעקה עליך שאתה שלימזל, ואתה עושה לעצמך חשבון ואומר, הרי זרקו אותי מכמה מקומות עבודה והיא כל הזמן רק תומכת בי, וכל הזמן מצדיקה אותי, ובזכותה אני על הרגליים, נראה לי שמגיע לה שאקנה לה תכשיט יקר, **את זה אני באמת מבין, מגיע לה, כמובן בהתאם לתקציב שלך, אבל בחורה שלא עשתה כלום ויכול להיות שהיא הולכת לאכול את המעיים של החתן והיא לא תסכים לעשות כלום בבית, למה היא צריכה לקבל כאלו מתנות**, אל תספר לי סיפורים של אליעזר עבד אברהם שנתן מתנות, זה היה אצל אליעזר ואתה לא חייב לעשות בדיוק כמו העבד, כאן אצלינו ב"ה כל המתנות לכלה, הכל ביחד עולה 999 דולר, מתחילים עם צמיד של מאה דולר בלחיים, אחרי זה קונים שעון וטבעת ושרשרת וכו', ומי שלא רוצה לקנות כך יכול להמשיך להיות כאן בקהילה, אנחנו לא זורקים אף אחד, אבל הוא יצטרך לשלם בעצמו את כרטיסי האשראי...

הפתרון האמיתי נגד הטכנולוגיה

אני זוכר כשהתקיימה עצרת ענק נגד הטכנולוגיה, מוהרא"ש בכה ואמר שכל האסיפות האלו לא יפתרו את הבעיה האמיתית, אספו כשבעים אלף איש, וישבו רבנים צדיקים יראי השם באמת, אבל מה יעשה הבן ולא יחטא, הוא יזרוק את הטלפון ויקנה חדש, **יש עצה אחת אמיתית, להתחתן, הבחורים צריכים להתחתן, מוהרא"ש אמר אז שכל אדמו"ר שיושב שם חייב ללכת לקהילתו ולהחליט שהולכים להשקיע כוחות עצומים בשידוכים, לחתן את הבחורים שלא יפלו לעבירות**, אני מכיר הרבה בתים בישראל שיש כמה וכמה בחורים בשידוכים, והם לא מסכימים לשדך אותם בגלל שלא מציעים להם שידוך שמתאים, או שהם שומעים רק לפי הסדר, אני מודה בזה שאם הבחור בן שמונה עשרה או תשע עשרה, לא אומרים שצריך לארס את הבחור הצעיר שהוא רק בן שבע עשרה, אבל אם יש לך בית של בחורים, בין גיל עשרים לגיל שלושים, למה הצעיר צריך לחכות למבוגר, הוא חייב להתחתן, צדיקים אמרו שאם אי אפשר לפתוח את הדלת מלמעלה פותחים את הדלת למטה, ואז הדלת נפתחת וכולם יתארסו בעז"ה, איך אפשר לקחת אחריות ולהשאיר את הבחור ככה ולא לחתן אותו, מי יכול לקחת פריזר ולהקפיא לו את היצר הרע, הוא כזה מסכן, הוא כל כך רוצה להיות ירא שמים אבל לאף אחד זה לא מעניין, מעניין רק איך התמונה תיראה ומה יאמרו ומה יגידו.

להתרחק מחומרות ופרישות

אני רוצה לדבר גם בענין האברכים, אבל הם דברים שהצנעא יפה להם, אני אדבר ברמז, איך לוקחים אחריות ומפילים על אברכים חומרות ופרישות, מלמדים אותם תורה כוזבת, מלמדים אותם דברים שלא כתוב בהלכה, **ובסוף האברך הולך**

לחפש עבירות באשפות ירחם השם, אף אברך לא רוצה להתנהג כך, צריך ללמד אותו את הדרך הנכונה, את דרך התורה בצורה בריאה, לא צריך לבלבל אותו ואחרי זה יסבול כל חייו. ברוך השם אני התחתנתי בר״ח כסלו תשס״א, מוהרא״ש היה אומר לאברכים להגיד הלל ביום הנישואין ללא ברכה, ב״ה שאני יכול להגיד עם ברכה, והתקרבתי למוהרא״ש בסוף שנת תשס״ד, ושמעתי בדרשות שמוהרא״ש אומר: כל בחור הוא כזה מסכן, כשאני אסתלק מן העולם אני אלך לבית דין של מעלה ואמליץ טוב על הבחורים שלא היה להם ברירה והם לא אשמים שנפלו בעבירות.

מליצת הצדיקים בעבור בני ישראל

הרבה צדיקים דיברו בשפה הזאת של מוהרא״ש שהם יפעלו דברים בעולם האמת, ידוע שה״ישמח משה׳ זי״ע אמר שהוא לא יכנס לגן עדן עד שיפעל שמשיח יבוא, והוסיף ואמר שהרבה צדיקים אמרו כן ואח״כ שכנעו אותם והסבירו להם שזה לטובה, ואני לא אשתכנע ואעמוד על שלי, ואמר הרה״ק מסאטמאר זי״ע שאכן הישמח משה הרעיש ולא הסכים להיכנס לגן עדן ולא היה ברירה והביאו את דוד המלך שהתחיל לנגן עם הכינור, והקול הערב והמתוק השכיח מהישמח משה את שאגותיו וכך הכניסו אותו לגן עדן, וביאר בזה הרה״ק מסאטמאר את הפסוק ׳בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך׳, בגלל דוד המלך שהכניס את הישמח משה לגן עדן, אנו לא צריכים להפסיד את משיח, אנא הקב״ה שלח את משיח צדקינו.

קדושת האברכים

והמשיך מוהרא״ש והמליץ טוב על הבחורים ואמר: בספר הקודש ראשית חכמה כתוב על פגם הוצאת זרע לבטלה, ׳בזמנינו אין אדם שניצול ממנו בבחרותו׳. וכל זה בתקופת הראשית חכמה שהיה דר בצפת עם החבריא קדישא, וכולם הלכו שם בצניעות, ואף הגויים הלכו בצניעות ולא היו שם כלי טכנולוגיה ואעפ״כ אי אפשר היה להם להינצל מזה, וא״כ מה יאמרו הבחורים בדור שלנו, שברגע אחד אפשר ח״ו ליפול, ואמר מוהרא״ש אברך יכול לזכות למוחין אבל בחור הוא מסכן, וישבתי בשיעור ולא הבנתי למה לאברך יותר קל מבחור, נכנסתי למוהרא״ש ושאלתי אותו, מוהרא״ש לא נתן אימון לאנשים ולא דיבר בפרוטרוט, ולכן אמר לי בקצרה: **מבלבלים את הראש של החתנים והכלות, תלמד הרבה גמרא ושולחן ערוך ואז תדע איך חיים על פי התורה.** ברוך השם שלמדתי הרבה בדרך הלימוד ומצאתי פעם משהו כאן ופעם משהו כאן עד שנודע לי מה מוהרא״ש רוצה, על כל פנים אנחנו בגלות נוראה, מצד אחד לא רוצים לארס את הילדים כי השידוך לא מספיק מכובד וחשוב, ומצד שני מבלבלים את החתנים עם לימודים של חומרות ופרישות.

לקרב את כל הבית לרבינו

כשאני מדבר על ההתקרבות אספר קצת על תחילת ההתקרבות, הסתובבתי מאז החתונה ארבע שנים בכל מקום טוב, ובחורף שנת תשס״ה כבר הלכתי לשמוע שיעורים של מוהרא״ש, הייתי נוסע כל ליל שישי לבארא פארק, כל ההתקרבות שלי הסתכמה בשיעור ליל שישי, לאשתי לא הפריע לי שאני הולך לשמוע שיעור חיזוק, היכל הקודש לא חייב כלום, אבל כשהתחלתי לשמוע בשיעורים את החשיבות של ראש השנה אצל רבינו, זה כבר התחיל לחייב אותי, ונסעתי על ראש השנה, היה קצת מהפכה אבל אחרי זה התפייסנו והכל עבר, זקיני זצ״ל ראה שמשהו חסר לי והנשמה שלי דורשת משהו, אז הוא קבע איתי שיעור נוסף בזוהר הקדוש ועץ חיים וכוונות, כדי למלא את החלל, יש הרבה דברים יפים לספר מזה, אבל החיים המשיכו

כך, לאט לאט ביקשתי מאשתי שהיא תבוא איתי למוהרא״ש לחג הפורים לתת משלוח מנות למוהרא״ש, היא לא הבינה מה אני רוצה, מצידה שאמשיך ללכת לשיעורים אבל מה זה קשור לבית שלנו, כאן בארה״ב לא היה כלום למוהרא״ש כל המוסדות היו ביבנאל, ורק בליל שישי היה פתוח, כל השבוע היה סגור אי אפשר היה להיכנס למוהרא״ש, הוא ישב וכתב ספרים, **באותם שנים זה כאב לנו למה הוא לא מדבר איתנו, אבל עכשיו אנחנו שמחים שיש לנו את הספרים**, למוהרא״ש היה פתק גדול על השולחן מתחת לזכוכית, והיה כתוב שם ׳הדיבור הולך אל הרוחות והכתב נשאר לדורות׳, ואם היה מדבר יותר מדי עם אדם הוא ראה את הכתב ונפרד יפה מהאדם, ולאט לאט הבאתי את אשתי להילולת רבינו, ולסעודת ליל פורים אצל מוהרא״ש, וזה היה לה מאוד קשה.

מה שחשוב באמת פועלים

אני מספר לכם את זה כדי שתדעו שמה שחשוב לכם יקרה, אתם תעשו שיקרה, יש אנשים שחשוב להם מאוד הכסף, ולכן עושים הכל שיהיה להם פרנסה, אבל חינוך הילדים פחות חשוב, ולכן הילדים באמת לא מחונכים, **ויש אנשים שהחינוך חשוב להם, ולכן משקיעים בזה כוחות, אבל הכסף פחות חשוב ובאמת אין להם ומסתדרים מבית התבשיל וכו׳, מה שחשוב לאדם באמת הוא מסתדר**, ואני רציתי שכל הבית שלי יהיה מבוסס על העצות של רבינו וזה היה חשוב לי, ועם הזמן פתחנו את הישיבה ויצאנו למחנה הקיץ והיא מצאה חברות וראתה שהאנשים שמקורבים מאוד שמחים ואין להם קרניים, והם לא חיים לפי החליל של מישהו אחר, לובשים את הילדים בבגדים יפים ולא דווקא בבגדים שהולך היום וכו׳, אחרי שזרקו את הילדים שלי מהמוסדות בגלל הישיבה שפתחתי ובגלל שאמרתי לבחורים לגרוס משניות, והלכתי לדפוק על דלתי שני מנהלי מוסדות ואמרו לי שהם לא היו זורקים את הילדים שלי אבל לא רוצים לקבל כי לא רוצים להיכנס לבלאגן, ולא היה ברירה ופתחנו תלמוד תורה, ועבר מה שעבר, ואחרי זה עם הבית פיגא וכו׳, ברוך השם.

לעשות מה שצריך וראוי

צריך לחתן את הבחורים, כדי שלא יפלו ח״ו לכלים האסורים ויתחתנו בקדושה, ירחם השם מי שמחזיק כלים אסורים בביתו, האברך מחזיק בבית טלפון אסור בלי סים ובלי קליטה וחושב שזה בסדר, אם אתה לא יודע מה בחור צעיר יכול לעשות עם זה, לכל הפחות תקשיב לקול הצדיקים שאומרים לך לא להחזיק דבר כזה בבית, **אפשר לתת לבחור טלפון ישן ושבור והוא כבר יגרום לזה לעבוד**, תחתנו אותם בקדושה ואל תסתכלו מה אחרים אומרים אם השידוך כן מכובד או לא, וכשמציעים לכם עבודה אל תסתכלו מה אחרים אומרים, כשהיינו ילדים המלמד היה אומר לילד השלימזל, ממך לא יצא כלום, אתה תשב בדואר, וכל מי שירצה לשלוח מכתב ולהדביק בול או לסגור את המעטפה יעביר את זה בלשון שלך ותלקק את הבולים והמעטפות, **מצויין, אם אפשר לקבל מזה משכורת אז תעשו את זה, תביאו הביתה פרנסה, ותעזרו לה להביא עוזרת לנקות**, ואם ב״ה מצפים לשמחה צריך עוד יותר לעזור, כי חצי יום היא עם בחילות וחצי יום היא מחפשת אוכל שהיא לא יכולה לאכול, ואסור לצעוק עליה בסוף יום ולהגיד ׳מה כבר עשית היום׳, צריך לדבר בכבוד ולעזור לה.

להקשיב לאשה

וכשהאשה מדברת תקשיב לה בכל האוזניים, אל תשב עם הטלפון שלך כשהיא מדברת, אני רוצה שתבוא אלי למשרד ואתן לך את ההרגשה הזאת, אתה תיכנס ואני אמשיך לכתוב מכתבים, אני

באמצע לכתוב ליקוטי מוהר״ן סימן י׳, אתה תדבר ואני אכתוב, **זו הרגשה נוראית שלא מקשיבים לך, אין לי כח לצעוק כעת, זו עבירה גדולה להתעלם כשהיא משיחה את הלב**, תבוא ותיכנס ותשאל את שאלותיך על ההלוואה בבנק, ואני אגיד לך כן כן ואמשיך לכתוב, ואז אגיד שלא הבנתי בדיוק מה אמרת, ואתה תסביר שוב ואני אמשיך לכתוב, תחשוב איך תרגיש מזה, ככה זה נראה כשאתה מביא הביתה את הטלפון, אתה בין כה לא עושה מזה פרנסה והיא לא מרוויחה מזה כלום, תשאיר את זה במשרד, היא מחכה לך בבית מהבוקר, היא רוצה שתבוא הביתה, ואל תתלונן אחרי זה שלא נעים לך בבית, הרי פעם היה לך נעים והיו לך סעודות יפות בשבת, המלאכים הגיעו אליך והשכינה שרתה בבית, מה קרה אצלך, אם תפסיק להסתכל ראיות אסורות, ותחזור בתשובה, החן יחזור בבית.

הכל בזכות האשה

אנשים עסוקים בעשיית חסד, ועושים מסיבות גדולות ומוקירים את בעלי החסד, למה לא עושים חסד בבית, אם אתה מחפש הוקרה, אני אומר לכם שהקב״ה יוקיר לכם, אנחנו רואים את זה בפרשתינו ׳ולאברם היטיב בעבורה׳, ורבינו מביא [בליקוטי מוהר״ן חלק א׳ סימן ס״ט] את דרשת חז״ל על פסוק זה [בבא מציעא נט.] אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו. על ידי שמכבדים את האשה מקבלים עשירות, לא אומרים לאשה ׳לא שאלתי אותך׳, ׳תפסיקי כבר לבכות׳, ׳תלכי לאמא שלך׳, מאוד **מאוד כואב לי כשמספרים לי שאברכים מדברים כך, צריך לדבר מאוד יפה לאשה ולהורים ולהורים שלה**, לאשה מדברים כמו שמדברים אל אדם חשוב, המתנגדים לדרך התורה אומרים שאצל יראי השם אין זכויות לנשים ומשפילים אותם, והאמת היא שרק אצל יראי השם יש כבוד לנשים.

לא לצעוק ולא להרביץ לילדים

צריך להודות להורים שלך ולהורים שלה להם כל הזמן, ואל תגיד לי ׳אתה לא מכיר את אבא שלי, אתה לא מכיר את חמי׳. מה כבר אבא שלך עשה לך, הוא צעק עליך או נתן לך איזה סטירה, הרי אתה גם עושה את זה לילדים שלך, זה **נכון שאסור לצעוק על הילדים ואסור לתת סטירות, רבינו לא הרשה להרביץ לילדים**, אני לא סתם נותן דרשות, אני מנסה ליישם את זה, אני כבר שבועיים גם אבא בבית וגם אמא, אשתי ב״ה בבית הבראה אחרי לידה, וכל הילדים נשארו בבית, ואני לא צועק עליהם, ואני עדיין ממשיך לכתוב עצתו אמונה וממשיך בשיעורים, ואני אומר לילדים שוב ושוב, אומרים ברוגע שצריך להיכנס למיטה, ואם זה לא עובד אצלך תדע שגם אצלי זה לא תמיד עובד באותו רגע, אומרים להם עוד פעם, אני לא אצעק ולא אתן להם מכות, אם אתה תשבור עליהם קולב אולי כעת לא יחזירו לך אבל כשהם יתבגרו הם לא ירצו לדרוך אצלך.

תפילה והתבודדות

צריך לעשות התבודדות על הדיבורים האלו, **רבש״ע אני רוצה לזכות ללמוד את ספרי רבינו, אני רוצה לזכות לציית לרבינו, אני רוצה לזכות להיות בשמחה עם מה שיש לי, אני רוצה ללכת כל יום לבית מדרש לשחרית מנחה וערבית, אני רוצה להניח תפילין בכל יום**, לצערי הרב זה דבר קשה, זה אחד מנסיונות הדור, **אנשים לא מחשיבים את התפילין, אנשים מתפלאים למה מדברים בהיכל הקודש מתפילין, לצערי צריך לדבר מזה, אל תסתכל על הלבוש החיצוני, אפשר ללכת לבוש בבגדי רבנים ולא להניח תפילין**, ותבקש מהקב״ה על סעודות שבת, **רבש״ע עזור לי שיהיה שמח אצלי בסעודות שבת, רבש״ע עזור לי לא לכעוס ביום שישי, שיהיה שמח**

בבית, רבש״ע עזור לי שיהיה נעים בבית, שהשכינה תשרה אצלי בבית.

דף גמרא ליום

מתחילים לילות חורף הארוכים, הלוואי שלא יבלו את זה בכל מיני פודקאסטים, אלא בדפי גמרא, לכל הפחות דף גמרא ביום, עוד מעט כבר מסיימים את הש״ס, אני מסיים עכשיו את המחזור השלישי בהיכל הקודש, התחילו מסכת ברכות בתחילת התקרבותי בשנת תשס״ה, וזה היה לי מאוד קשה, אני עד היום הולך ב״ה בדרך הקנאות, אבל מוהרא״ש הסביר שאין כאן סתירה לקנאות, **כי השנים עוברות, ובן אדם יכול לעבור שבעים שנותיו ולא לסיים פעם אחת ש״ס, ואם לומדים כל יום דף גמרא, אחרי שבע שנים מסיימים את הש״ס,** ואני עשיתי 'לשיטתיה', לשיטת אלו הסוברים שאסור ללמוד את הדף, לשיטתם דרך הלימוד לא נחשב ללימוד ואם כן מותר לי בצורה כזאת ללמוד את הדף... וכשעברו שבע שנים וסיימתי את הש״ס הייתי מאוד שמח שאפילו אני יכול לסיים את הש״ס, היה השבוע סיום הש״ס באחד המקומות וכתבו שם 'כולם מסיימים את הש״ס', אם אנשים לומדים גם עם דרך הלימוד זה יכול להיות, ולא צריכים להכניס את הכתר של ברסלב אפשר להישאר במקום שנמצאים וללמוד דרך הלימוד, אבל אם צריכים ללמוד דווקא בהבנה ודווקא עם חברותא וכו' אי אפשר לכל אחד לסיים את הש״ס.

עם המצוות

חברים יקרים ותלמידים יקרים בואו נתחיל מהיום ללמוד את הדף, ובעז״ה בעוד שבע שנים ניפגש שוב, כולנו נהיה קצת מבוגרים, לכולנו יהיה יותר קשה לקשור את שרוכי הנעליים, **ומי שהקשיב וציית ולמד כל יום דף גמרא זכה ולמד את הש״ס, ומי שצחק וחקר ועדיין לא יודע אם מותר ואם זה נחשב ללימוד, מה הוא תפס בשנים האלו, הוא שמע כמה אלפי ראיונות, הוא שמע כל מיני בדחנות של הני תרי בדחני, כמובן הכל בצורה חסידית ויהודית, אבל הוא פספס את הש״ס,** וכשיכריזו את הלויה משמגר יצטרכו להגיד שסוחבים נבילה, ויעשו לו לויה בלי 'שוקו', מספרים שקלצקין מהלויות בירושלים אמר שאם רוצים לויה עם שוקו זה עוד מאה שקל, שאלו אתו מה נכנס כאן שוקו ללוויה הוא הסביר שהוא יכול להתחיל את ההכרזה עם הפסוק 'שקעה' החמה בצהריים, מי שרוצה שיכריזו לו שוקו בגלל כבוד התורה, עדיף שילמד תורה ויהיה בגוף הזה בבלי וירושלמי וזוהר ומדרש רבה ואז יש באמת כבוד התורה, אם לא ילמד יהיה בלויה שלו גוף עם הרבה ראיונות, הוא חושב שהוא יודע בדיוק למה מחיר הזהב הגולמי ירד, אם ישאלו אותו הוא לא ידע כל כך לענות כי את זה הוא כאן למד רק בגירסא בלי הבנה עמוקה, שד' יעזור לנו לקיים את העצות של רבינו.

***

מלוה מלכה - הכנסת ספר תורה מוצש"ק ראה תשפ"ו בקרית ברסלב ליברטי נ.י.

- א גוטע וואך א מזל'דיגע וואך, התאספנו לסעודת מלוה דמלכה, שהיא גם סעודת שבע ברכות לחתן שהתחתן השבוע, והיא גם סעודת מצוה לגמרה של תורה, זכיתי היום להכניס ספר תורה, והיא גם סעודת הילולא של הרה"ק מסאטמאר זי"ע שהיום בלילה יומא דהילולא דיליה, יום זה הוא יום גדול מאוד, מוהרא"ש היה אומר לא לומר תחנון ביום כ"ו אב, הוא כתב את זה גם לאנשי יבנאל שביום זה יום הילולת הצדיק לא יאמרו תחנון.
- זכיתי השבוע שמורי חמי הגיע אלי לשבת לרגל הכנסת ספר תורה, ובסעודה שלישית היה כאן ודיבר דברי תורה, ולימד מתוך הספר הקדוש ויואל משה, מה שמביא שם מדברי רבינו, וכותב שם, שלמוהר"ן מברסלב היה רוח הקודש מה יהיה בדור האחרון, ומביא משל מרבינו על מלך אחד שהלך עם אנשיו ליער לצוד חיות, ובאמצע התחילו לרדת מבול של מים ורוחות סוערות, וכולם ברחו משם, האנשים הנאמנים ביותר למלך לא חשבו מהמלך וכל אחד חשב על עצמו וברח, והמלך נשאר שם לבדו כשכולו רטוב ממים והיה לו מאוד קר, והוא הסתובב ביער ולא ראה דרך לצאת משם, עד שראה קצת אור ממרחקים ודפק בדלת, ופתח לו כפרי אחד את הדלת, והכפרי מיד הכניסו והגיש לו לחם דל מלא בסיבים ודיסה חמה שהיה מלא בקליפות, ונתן לו בגדים פשוטים להחליף, והביא לו קצת תבן לשכב עליו, והמלך החיה את נפשו עם הדברים הפשוטים האלו, בבוקר כשמצאו את המלך בבית הכפרי, והביאו את הכרכרה להחזיר את המלך לארמון, אמר המלך, אני רוצה שכפרי זה יניח את הכתר על ראשי בארמוני, כי בשעה שירד מבול אף אחד לא חשב ממני, ורק הכפרי הזה הביט עלי, והוא החיה את נפשי עם המאכלים הפשוטים והמיטה הפשוטה.
- והנמשל הוא שאנו כעת בתוך מבול, מבול של מינות וכפירה, אנשים לא חושבים מהקב"ה, לא חושבים מהשכינה וממשיח, וכשמשיח יבוא הוא יראה באצבעו על היהודים הפשוטים ביותר, אלו שאומרים תהלים ומתנהגים בתמימות ופשיטות, שהם הסתכלו על השכינה והם גרמו לביאת המשיח.
- כל אחד ואחד עובר מה שעובר, מן השמים מנסים את כל אחד כדי לראות מה יעשה בעת קושי, מן השמים מייסרים את כל אחד ביסורים שונים ומשונים, גוף ונפש, ומי שיש בו אמונה אינו כועס ואינו מתלונן, כי הוא מבין שהקב"ה עושה הכל לטובתו, זו היתה עבודת הצדיקים בכל הדורות, להחדיר אמונה פשוטה בלבבות ישראל, כמו כשמישהו לא מרגיש טוב הוא הולך לרופא, והרופא נותן לו זריקה ועושה לו ניתוחים וכו', ובסוף כשהחולה יוצא

מחדר החולה הוא אומר 'תודה' לרופא, אף שהרופא דקר אותו והכאיב לו, מ"מ החולה יודע ומבין שזה לרפואתו, הרבה יותר מזה צריך להיות באמונה שלימה בהקב"ה, זה משל קטן וטפשי, כי לא כל כך בטוח שהרופא מתכוון לטובת החולה, כי אולי משלמים לו מהמחקרים וחברות התרופות, אבל הקב"ה כולו רחמים וחסדים ורוצה רק את טובתינו, אף אחד לא יודע איזה תיקון נשמתו צריך.

- ידוע שלהרה"ק הרבי ר' זושא זי"ע היו חיים קשים עם אשתו, היא היתה צועקת עליו כל הזמן ומאשימה אותו כל הזמן, יש כאן חתן שב"ה החיים מאירים לו פנים, אבל יכול להיות שלנשים יש טענות לבעל, והיא אומרת לו שוב ושוב 'הכל בגללך', ובדרך כלל כשבעל שומע את זה שוב ושוב הוא צועק בחזרה, אבל הצדיק הרבי ר' זושא מעולם לא השיב לה, וסיפר מוהרא"ש שפעם אחת נרדם הרבי ר' זושא וראה את הגיהנום הנורא, והגיע אליו מלאך ואמר לו: זושא זושא זה לא בשבילך כי אתה עובר כבר את הגיהנום בבית ואתה שותק ובזכות זה תינצל מהגיהנום.
- אני רוצה לספר סיפור יפה לכבוד החתן, פעם הגיע יהודי לרב לבקש עצה על זה שאשתו צועקת עליו כל הזמן, הוא לא יכול להתגרש כי היא לא מוכנה להתגרש, אמר לו הרב יש לי עצה אבל זה משהו מסוכן וזה חייב להיות ביני ובינך, שאף אחד לא ידע מהסוד, בשבוע הבא יש מגבית לקרן הבנין וימכרו שם זכויות של כיתות ושל קומות וכמו כן ימכרו זכות המקווה, ואני מבקש ממך שאתה תעמוד ותכריז שאתה לוקח על עצמך עלות המקווה, אבל אל תגיד בלי נדר, תגיד שאתה נודר את זה, יהודי הזה היה עשיר גדול שבחיים לא נתן צדקה, והמשיך הרב ואמר לו, אחרי זה כשיבואו לסדר איתך את הסדרי התשלום אל תשלם כלום, ועל ידי זה היא תמות, כי חז"ל אומרים [שבת לב:] בעון נדרים אשתו של אדם מתה. וכך היא תמות כשלא תקיים את הנדר. האיש עשה כמצוות רבו, כולם היו בהלם איך העשיר החליט פתאום לתרום, אבל למחרתו כשבאו ראשי הקהל לבקש ממנו את הכסף הוא אמר להם שהוא לא נותן כלום, והם הגיעו לבכות אצל הרב, והרב אמר להם תחכו קצת ותראו משהו יפה, אחרי כמה שבועות חזר היהודי לרב והתלונן שזה לא עובד, היא בריאה כמו שור, ויש לה עוד יותר כח לצעוק עליו וזה לא נראה שהיא הולכת למות, שאל אותו הרב: מתי דיברת לאחרונה עם אשתך, שיחה יפה ונעימה, הוא ענה שמעולם לא עשה כך, אמר לו הרב, לכן זה לא עובד, כי חז"ל אומרים שרק 'אשתו' מתה, אבל היא לא אשתך כי אין לך שום קשר איתה, אתה נשוי רק 'להלכה ולא למעשה', אתה חייב להתחיל לעשות קשר טוב ויפה, תתחיל אתה לדבר איתה יפה, תעשה לה קפה ותשתה איתה, והעיקר שתקשיב לה, וגם אם היא צועקת תקשיב ואל תסתום את האוזן, תן לה להוציא את הכאב, תרגיש אותה ותבין אותה, ותצאו קצת החוצה לטייל, ואחרי כמה ימים שיהיה לכם קשר טוב היא תתחיל להרגיש רע והיא תמות, האדם הסכים לזה וכך עשה, ואחרי כמה ימים הוא חזר לרב שיש לו קשר כל כך טוב והרב המשיך להדריך אותו לחיות חיים טובים, ואחרי כמה ימים היא התחילה להרגיש רע והיא נכנסה לבית חולים, והוא מיד רץ לרב שהוא מפחד כעת שהיא תמות והוא לא רוצה שהיא תמות כי יש לו כעת חיים טובים, הרב אמר לו שיש לו עצה אחת, אם ישלם את המקווה

ואת כל הבנין היא תבריא, לא היה לו ברירה והוציא מהכיס כל הכסף ושילם, וכך הרב הרוויח גם מקווה וגם שלום בית.

- אני רוצה שתדעו שלא קרה כלום אם האשה צועקת, תקשיבו לה ותצאו איתה ותדברו איתה, היא לאט לאט תפסיק לצעוק, אסור לסתום את האוזן ולצעוק עליה בחזרה שהיא מדברת בדיוק כמו אמא שלה וסבתא שלה, אלא תקשיב מה באמת מכאיב לה, ואחרי זה היא תירגע, ויהיה לך טוב איתה ואתה רק תרצה שהיא תהיה בריאה.
- צריך לתת בבית המון המון מילים טובות, ואם יש בראש ציפורים, והאדם מתחיל לחשוב שפלוני התחתן יותר יפה, צריך ללכת ולצעוק להקב״ה, מחשבות אלו הן מהקליפות הנוראות, אף אחד לא יכול להתחתן יותר טוב ממה שהקב״ה נתן לך, אם הקב״ה עזר לך והביא לך אשה, אתה חייב להיות מלא בהכרת הטוב להקב״ה על החיים הטובים.
- בירכנו היום שבת מברכים אלול, נתנו לנו חודש להכין את עצמינו לפני יום הדין הגדול והנורא, הולכים לשפוט את האדם על כל מה שיעבור עליו כל השנה, על מה שיהיה עם אשתו ועם ילדיו ועם פרנסתו, חייבים כעת לקחת את עצמינו לידיים, חייבים לבוא כל יום לבית מדרש לשחרית מנחה וערבית, אי אפשר להיות יהודי יפה שהולך עם בעקיטשע יפה בשמחות, חייבים להתפלל כל יום, ואף אחד לא רואה את זה כי אם הקב״ה בעצמו, אי אפשר לעקוב אחרי אדם ולראות אם הוא מתפלל או לא, אבל הקב״ה יודע מזה, ולפעמים האדם עצמו גם לא קולט מה קורה איתו, הוא אפילו לא מבין למה מדברים משחרית מנחה וערבית, הרי כולם מתפללים, מי לא מתפלל, והעיקר זה רק מה יאמרו הבריות וכו׳, רק מי שמתקרב ועושה התבודדות מתחיל לקלוט מה קורה עם עצמו.
- כעת צריך כל אחד לקבל על עצמו להתפלל שחרית מנחה וערבית בכל יום בבית המדרש, אנשים לא יודעים להעריך מה זה אומר שאפשר לבוא לבית מדרש, יש לי כאן חבר שלא הרגיש טוב והיה בבית חולים במצב קשה, וזכה לצאת מזה, וכשהגיע לבית מדרש להתפלל הוא כל כך התרגש שזוכה להיות בבית מדרש, לענות אמן וקדושה וברכו, אנשים לא מעריכים את הזכיה הגדולה שיש להם שיכולים לבוא לבית מדרש.
- מוהרא״ש ביקש מאיתנו להתפלל מתוך סידור, ולא להיות כמו הפליטע״ס שרצים ממקום למקום ומתפללים בעל פה, רגע אחד הוא בחוץ ורגע אחד הוא קורא בגליון, צריך ללבוש טלית ותפילין ולשבת במקום אחד, ולהתפלל מהתחלה עד הסוף, לא לדלג כלום, מי שיתפלל בחודש זה שחרית מנחה וערבית עם מנין מובטחני שיהיה לו ראש השנה אחר לגמרי ויזכה לשנה טובה ומאושרת.
- אין לנו השגה מה שקורה בשמים כשעושים את הדברים הפשוטים, של תפילה במנין, ותהלים שמעתי פעם מיהודי שהרה״ק מסאטמאר אמר על התהלים שיצא בתקופתו עם ביאור באידיש, שלא צריכים לומר כן תהלים, אלא לומר בתמימות ופשיטות תהלים, גם אם לא מבינים אף מילה, לוקחים את התהלים ומאמינים בהקב״ה שיכול להושיע.
- ואנו יש לנו את המתנה של רבינו, התבודדות, שכל אחד יקח לעצמו לכל הפחות דקה אחת ביום וידבר עם הקב״ה, לפני עשרים שנה צעק

מוהרא״ש שיקחו לכל הפחות חמש דקות, ואנשים מתוך ברסלב התלוננו נגד מוהרא״ש שאומר להתבודד רק חמש דקות, היה לי חבר שעזב את היכל הקודש בגלל זה, כי רבינו אמר להתבודד שעה ביום, למוהרא״ש הפריע שאברך זה עזב את היכל הקודש ושאל אותי למה עזב את היכל הקודש, אמרתי למוהרא״ש שהציק לו מה שאומרים להתבודד רק חמש דקות, אמר לי מוהרא״ש וכי אני לא רוצה שיתבודדו שעה שלימה ביום, אני רוצה שיתבודדו כל היום אל הקב״ה, אבל אני יודע מה קורה במציאות, אני יודע שאנשים לא מסוגלים להתבודד שעה אחת, ומה היה אומר מוהרא״ש היום, עשרים שנה לאחר מכן, אפילו דקה זה כבר הרבה לאנשים...

- עברתי לאחרונה ליד הקעמפ של חסידות קלויזנבורג ונזכרתי מהשיחות שמוהרא״ש אמר לי בענין זה, פעם אחת ראה שמפרסמים שבקעמפ קלויזנבורג מחפשים מלמד לשעה אחת ומקבלים חדר לישון ולאכול, ומוהרא״ש חשב שזו ממש מציאה, כי הוא יוכל להתבודד כל היום ביערות ומקבל אוכל ושינה בחינם, ואמר שעשה חשבון שבמשך ימי הקיץ יהיו לו תשע מאות שעה של התבודדות, אבל למעשה הרה״ק מקלויזנבורג קלט את הבחור, והתחיל לדבר איתו ורצה רק לטייל איתו, ובליל שב״ק עשה מוהרא״ש את הסעודה במהירות כדי שיוכל לקום מוקדם בבוקר להתבודד וללמוד, אבל הצדיק מקלויזנבורג אמר שהוא לא נכנס לעריכת השולחן עד שיגיע הברסלב׳ר בחור, לצדיק זה היה רגש מיוחד לרבינו, כשהזכיר את שמו של רבינו היה תמיד נעמד ממקומו, הלכו להעיר את מוהרא״ש, ובמוצאי שבת התבודד מוהרא״ש והגיע להחלטה שלא יהיה לו זמן להתבודדות במקום זה ולכן עשה ׳ויברח׳ וחזר לעיר.
- ואף שמוהרא״ש לעצמו היה מתבודד כל היום, מ״מ ידע שתכלית ולמעשה אין זו הנהגה לכל אחד, ולכן אמר להתבודד חמש דקות, לפני חמש עשרה שנה כשאנשים התחילו להפיץ את העצות של רבינו שנאמרים בישיבה, היו חותכים קטע של חמש דקות לחיזוק יומי, ואנשים מאוד נהנו מזה, ולאט לאט העולם השתנה והורידו את הזמן עוד ועוד, היום אפשר לעשות חיזוק יומי רק של עשרים עד שלושים שניות, לאנשים אין סבלנות יותר מזה, ולכן חייבים להתבודד כל יום לכל הפחות חצי דקה או דקה, להתחנן מהקב״ה שיהיה לנו אמונה ברורה, כי אם יש אמונה יכול האדם לעבור מה שעובר, כי יודע שהכל מהקב״ה.
- רבינו אומר [שיחות הר״ן שיחה נ״ג]: שמי שאין לו אמונה חייו אינם חיים, כי כשעובר עליו איזה דבר אין לו במה לנחם את עצמו. כשאברך מגיע הביתה ורואה שהמצב לא בדיוק איך שדמיין לעצמו, אם אין לו אמונה הוא יכול לצאת מדעתו, אבל אם יש לו אמונה לא קרה כלום, הוא מבין שהכל מהקב״ה.
- אני רוצה להודות להקב״ה על הזכיה שנתן לי להכניס ספר תורה, לקיים המצוה האחרונה של תרי״ג מצוות, לכתוב ספר תורה, אבל חלק מהפוסקים מביאים שבזמן חז״ל היו לומדים מן הקלף ולכן היה מצווה לכתוב תורה על קלף כדי שיהא מהיכן ללמוד, אבל היום לומדים מתוך ספרים ובפרט כאן אצל רבינו שיש לנו את דרך הלימוד, ולכן כל מי שלומד כל יום את שיעוריו מקיים בזה מצוות כתיבת ספר תורה, כי מטרת המצוה היא שיוכלו ללמוד

תורה.

- אני רוצה להכריז כאן אברך שיעלה לבימה, הוא לא ידע שאני אכריז את שמו, אברך שעובד קשה מהבוקר עד הלילה, רק התקרב לאחרונה אצל רבינו, וכעת מסיים את הש״ס, לחיות ברווח בארה״ב צריכים לעבוד קשה כי צריך בית ורכב וכו׳, אבל ביני לביני הוא תפס דפי גמרא וסיים את הש״ס, אני אומר לכם שכשאני שומע את זה אני אומר ׳זה חלקי מכל עמלי׳, אני זוכר את השמחה שראינו אצל מוהרא״ש כשאחד סיים את סיומיו, מוהרא״ש אמר לי שבשעה שאברך ניגש אליו ואומר לו שסיים את הש״ס או את המשניות זה נותן לו כוחות להמשיך בעבודתו הקדושה, מוהרא״ש היה עובד מאוד קשה, הוא היה צריך לריב עם כל כוחות הקליפה, הוא הזיז הרים, והוא קיבל כוחות מהסיומים.

- סיפרו על חכמי חלם שרצו פעם אחת לדחוף הר גדול, והם ניסו ולא הצליחו והזיעו, והורידו בינתיים את הכובע והחליפה והניחו בצד והמשיכו לדחוף, והגיע גנב אחד ולקח את כל הכובעים והחליפות, וכשהסתובבו ולא ראו את בגדיהם, הם אמרו לעצמם: וואו כמה כבר דחפנו את ההר, אנחנו כבר מאוד התרחקנו מהכובעים והחליפות, כי כבר לא רואים את זה. אי אפשר לדחוף הר, אבל מוהרא״ש דחף הרים, וקיבל את הכוחות על ידי הסיומים.

- אני זוכר שכשנסעתי פעם אחת למוהרא״ש ליבנאל, והדיין היה בחור שלמד בארץ ישראל בישיבה, והוא התקשר אלי ושאל אותי אם אני יכול להכניס אותו לסעודה אצל מוהרא״ש, אמרתי לו שאין אורח מכניס אורח, אני לא יכול להגיד למוהרא״ש שאני מביא איתי בחורים, אבל הוא היה בחור חכם, והמתין ביום שישי בבוקר קודם שחרית למוהרא״ש ואמר לו שהוא סיים משניות בפעם המאה ושש עשרה, ומוהרא״ש כל כך התרגש מזה ואמר לו, הראש ישיבה מגיע לכאן לשבת תבוא גם אתה, וכשהגעתי ליבנאל ביום שישי אמר לי הדיין שהוא כבר הוזמן על ידי מוהרא״ש.

- מוהרא״ש עשה שיר בלשון הקודש על ענין זה שצריך לתפוס עוד ועוד תורה שלא יהיו בזיונות ביום המיתה, מוהרא״ש לא היה בעל מנגן, אבל שיר אחד היה שר כל הזמן גם ב׳ממקומך׳ וגם ב׳הלל׳, ועל שיר זה עשה את ניגון ׳יום המיתה׳, ואלו המילים בערך: כבר הגיע הזמן שאתחיל לחשוב מה יהיה איתי, מתי אחזור בתשובה, מתי אתחיל ללמוד תורה, יגיע היום שאני אצטרך לעזוב את זה העולם, לפני מי אני אתן דין וחשבון, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, יהיה היום שאני אצטרך לעזוב את זה העולם ואף אחד לא ירחם עלי, יסחבו אותי, ואם לא למדתי לתורה אני אהיה כמו נבלה שסוחבים אותה, אבל אם אני למדתי תורה לא סוחבים פה נבילה אלא ארון קודש מוליכים פה, בגוף הזה יש את כל התנ״ך בגוף הזה יש את כל ששה סדרי משנה, בגוף הזה יש את כל הש״ס, בגוף הזה יש את כל השולחן ערוך, בגוף הזה יש את כל הזוהר והתיקונים, בגוף הזה יש את כל ספרי רבינו, אז אין לי מה לפחד, רבינו אמר בגוף שיהיה הליקוטי מוהר״ן התולעים לא יגשו בקבר שלו, ולכן אל תהיו בטלנים, תתחילו כבר מעכשיו לחזור בתשובה, לפני שיהיה מאוחר, אוי אוי מה יהיה איתי מה יהיה, עוברים לי הימים השנים, עם מה ועם מה ועם מה, אני צריך להתרחק מחברים

רעים, עלי לדבק את עצמי אל חברים טובים, גם אני רוצה להיות צדיק, גם אני רוצה להיות צדיק, גם אני משתוקק להקדוש ברוך הוא, אם רוצים יכולים, אם רוצים יכולים.

- כשאדם מסתלק, אפשר להכריז ׳הלויה של ... תצא משמגר׳, וגופו מוטל וכו׳, אבל מי שזכה ולמד תורה אפשר להכריז ׳ההכנסת ספר תורה תצא משמגר׳, כולם מוזמנים לתהלוכה והלפידים, ד׳ יעזור שהמחותנים יזכו לרוות רב נחת דקדושה, וכל אנשי שלומינו יזכו לחתן את ילדיהם מתוך נחת ושמחה, עם הרבה שלום בית, ושנזכה לתכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה.

***

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –
יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ״ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com